

LIFTARI

Pekka Halonen (1868–1933)

Vie liftari Halosenniemeen.

Kyläläiset saattoivat nähdä Pekka Halosen hiihtelemässä järven jäällä etsien malleja tauluihinsa. Ehkä touhu hämmästytti 100 vuotta sitten, sillä taiteilijan ammatti oli erikoinen verrattuna maanviljelijään, räätäliin tai seppään. Taulun saaminen palkaksi polttopuista saattoi olla hämmentävää.

Omalla tuulisella niemellään Pekka asui vaimonsa ja lastensa kanssa. Sinne kohosi vuonna 1902 komea hirsilinna, jonne taiteilijat kokoontuivat puhumaan politiikasta, musisoimaan ja saunomaan. Sauna oli kuuluisa hyvistä löylyistään ja isäntä kovana löylyn ottajana.

LIFTARI

Prinsessa (1896–1988)

Vie liftari Kellokosken sairaalaan.

Kellokoskella asui prinsessa, joka mielellään antoi laulukonsertteja kartanon parvekkeella haaveillen esiintyvänään oopperanäyttämöllä. Kellokosken sairaalassa Prinsessa tunnettiin nimellä Anna Lappalainen. Vaikka hovileikki toi iloa sairaalaan ja kylään, yritettiin Annan mielisairausten harhoja parantaa heikolla menestyksellä. Sairaalassa hän asui yli viisikymmentä vuotta.

Prinsessa asui sairaalassa omalla tavallaan. Hän piti yllä järjestystä hoitajille ja potilastovereilleen, joiden joukosta löytyi kuninkaallisia ja alamaisia. Televisiosta hän seurasi innostuneesti Euroopan kuninkaallisten perheiden elämää ja kertoi myöhemmin, keitä sukulaisia oli sattunut näkemään. Rahaa prinsessa ansaitsi tarjoamalla hierontapalveluitaan kyläläisille ja sairaalaan henkilökunnalle. Yllättäen hän saattoi tupsahtaa oven taakse ja tarjoutua hieromaan koko perheen.

LIFTARI

Kuva

Teksti

LIFTARI

Savikukko (v. 1874–1959)

Vie liftari tiilitehtaalle.

Jokelan tiilitehtaan kausityöläisiä kutsuttiin savikukoiksi. Vaatteet ja iho varmasti saivat osumaa liukkaasta savesta toisten lapioidessa savea maasta ja toisten vaivatessa massaa notkeaksi tiilimuotteja varten. Vuosikymmeniä raskaita työtehtäviä tehtiin ilman koneiden tuomaa helpotusta. Voi vain kuvitella, miten kuumaa hommaa savien kärrääminen tehtaalle oli kuumilla kesähelteillä.

Savikukkoja oli houkuteltava töihin ahkerasti, koska tiiliä tarvittiin Helsingin rakennustyömailla valtavasti. 1910-luvun alussa tehtaalla valmistui vuosittain 6,5–8 miljoonaa tiiltä! Toukokuussa kylillä bongattiin uusia kasvoja, miehiä, naisia ja kausityöläisten lapsia, jotka olivat tehtaan palkkalistoilla syyskuun puoliväliin asti. Uudet tulokkaat olivat varmasti odotettuja, sillä alueen elämä vilkastui.